

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ  
ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ  
ਰਿਮਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ  
ਬਨਾਮ  
ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1962 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1383

ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XLV) ਐਸ. 336-ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ- ਦਾ ਅਰਥ- ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬੰਦੂਕ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਕੀ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਕਾਹਲੀ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਅਣਜਾਣਤਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਆਮ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਖਤਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਧੱਫੜ ਕਾਰਵਾਈ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਡਰ ਜਾਂ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਲੈਣੀ ਪਈ ਸੀ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 336 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਓਕਾਰ ਨਾਥ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਫਤਿਹਾਬਾਦ, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਨ.ਐਸ. ਕੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਦੋ ਦੇਸ਼ੀਆਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਤਿਹਾਬਾਦ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 336 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡ ਅਹਰਵਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜੀਪ 'ਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਜੀਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਮਚੰਦ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਪਰ ਲਾਠੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ। ਦੂਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੇਸ਼ੀ ਰਾਮਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ:-

“ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਰਾਤ 8-30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡ ਅਹਰਵਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਰੇਮਲ ਦਾਸ, ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰਿਮਲ ਦਾਸ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਜੀਪਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੁਕਿਆ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰਾ

ਹੋਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂਆਂ ਨੇ ਜੀਪਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਹੀ ਟਰੈਕਟਰ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਐਨ.ਡਬਲਯੂ 1777 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀਵਾਲਾ ਮਾਈਨਰ ਦੀ ਨਹਿਰ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹਵਾ 'ਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਪਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੰਦੂਕ 'ਤੇ ਲਾਠੀ ਦਾ ਝਟਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੰਦੂਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਾਬੂ ਹੋ ਗਏ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਦੁਆਰਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ-

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੀਮਲ ਦਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਦੇਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੇਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੀਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਸਮੇਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 336 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਹਲੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੀਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣੀ ਪਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਕਾਹਲੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਵਾਕੰਸ਼ "ਕਾਹਲੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਜਾਣਤਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਆਮ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਧੱਫ਼ੜ ਕਾਰਵਾਈ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਦਾਰ ਇੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਜੀਦਾ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਧਾਰਾ 336 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਹਲੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-

ਆਰ.ਐਸ.

ਨੇਹਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।